

Posudek bakalářské práce Petry Mušinské

Asistent pedagoga v praxi

Téma bakalářské práce si autorka vybrala ze své praxe. Sama totiž již několik let pracuje jako asistent pedagoga. Využila nových kontaktů, které získala na kurzu pro asistenty pedagoga, kterého se sama zúčastnila.

Cílem práce bylo zjistit, jakou pozici mají asistenti pedagoga v praxi a jaké problémy musí řešit. Vybrala si čtyři kolegy z kurzu, informace od nich získala pomocí rozhovoru. Práce je tedy z velké části praktická a je tvořená výpověďmi těchto čtyř respondentů.

Pro hodnocení práce asistentů Petra vytvořila 4 kritéria – vzdělání asistentů pedagoga, jejich náplň práce, spolupráce asistenta s učitelem. Posledním kritériem je popis práce asistenta podle specifik postižení integrovaného dítěte.

Teoretická část je poměrně krátká a popisná. Autorka v ní shrnuje informace, které lze vyčíst z legislativních podkladů a zajímá se o platové zařazení asistentů.

V praktické části autorka postupovala podle uvedených kritérií. Uvedla k nim několik teoretických poznámek a výpovědi konkrétních respondentů. U posledního kritéria jsou obecně představeny postižení dětí – Aspergerův syndrom, dětská mozková obrna a syndrom ADHD. Na konci autorka shrnula informace z výpovědí respondentů.

Práce je celkově poměrně čtivá, při čtení textu vadí jen to, že se informace opakují na několika místech, např. o vzdělání asistenta pedagoga se dočteme na s. 8 i s.20.

U vyhodnocení posledního kritéria došlo ke zjednodušení. Autorka papisuje obecně konkrétní postižení, ale neuvědomila si, jaké konkrétní problémy dítě má, proč asistenci potřebuje. Když si čtu text o dítěti s DMO, mám dojem, že Štěpán potřebuje asistenci kvůli špatnému soustředění a ne kvůli základní diagnóze DMO. Tak se k tomu vyjadřuje i asistentka. Petra si toho nevšimla.

Do odborné práce nepatří obraty jako říká se, že...(s.42). Diagnóza DMO je natolik široká, že některé děti mají opravdu velmi dobré motorické dovednosti. Pokud to Petra slyšela poprvé, měl to být impuls pro uvažování o této věci. Nelíbí se mi také zjednodušující domněnka, že výuka na speciálních školách (pro čtenáře vyznívá jako oproti školám běžným) nebývá kvalitní. Tak to přece vůbec není. Je škoda, že se Petra takových chyb dopouští.

Ve výpovědích respondentů je mnoho dalších podnětů pro diskusi, kterých si autorka nevšimla – jeden asistent říká, že je rád, že ho ve škole oslovují „pane učiteli“, jiná asistentka nezávisle na tom uvádí, že si myslí, že toto oslovení pro asistenta není správné. Jak to tedy je?

Po formální stránce je práce na celkem na dobré úrovni. Na kvalitě jí ubírá velké množství překlepů, a pravopisných chyb. Většina informací je čerpána z internetových zdrojů.

Přestože vzorek respondentů není vůbec reprezentativní, můžeme říci, že se pro účely bakalářské práce podařilo naplnit cíl a čtenář může získat základní informace z příběhu 4 asistentů pedagoga.

Práci proto mohu doporučit k obhajobě. Prosím Petru, aby při ní zodpověděla tyto otázky:

1. Co může zvýšit informovanost o asistentech pedagoga a jejich prestiž v obecném povědomí a v konkrétní škole?
2. Jaký je váš názor na potřebu vzdělání a podmínky pro práci asistenta pedagoga? Práci doporučuji hodnotit stubněm C-D (dobře – uspokojivě).